

Distal extension removable partial dentures in conjunction with implants

A. Prombonas¹, N. Poulis²

Conventional prosthetic rehabilitation with distal extension removable partial dentures in Kennedy class I cases, show a sequence of drawbacks, as the fast residual ridge resorption, minimal retention, lack of stability and discomfort upon loading. In addition, in cases where the mandibular distal extension partial denture opposes a maxillary complete denture, the combination syndrome is often described with extremely negative impact on the stomatognathic system anatomy. In such cases, implant placement in the posterior edentulous area, beneath the partial denture base, can improve the rehabilitation quality and ensure the success, effacing the above mentioned drawbacks. Implants in such rehabilitations can be used as stoppers or as precision attachments. In case the implants are used as stoppers, all above mentioned drawbacks are eliminated apart from the retention part. In case the implants are used as precision attachments, retention is improved, as well. The implant-supported bilateral distal extension partial-denture success does not only lie on the apparent clinical results, but also on the satisfaction of the patients.

Key words: Partial denture, implant, implant-supported, combination syndrome

Odontostomatological Progress 2013, 67 (1): 74-83

1. DDS
2. Dent Tech

Department of Dental Technology, TEI of Athens

Μερικές οδοντοστοιχίες ελευθέρων άκρων σε συνδυασμό με εμφυτεύματα

A. Προμπονάς¹, Ν. Πουλής²

Οι συμβατικές προσθετικές αποκαταστάσεις με μερικές οδοντοστοιχίες ελευθέρων άκρων σε περιπτώσεις μερικών οδοντοστοιχιών Ιns κατά Kennedy κατηγορίας συνοδεύονται από μια σειρά μειονεκτημάτων, όπως η ταχύτατη απορρόφηση της φατριακής ακρολοφίας, η μειωμένη συγκράτηση, η έλλειψη σταθερότητας και η δυσανεξία κατά τη μάσηση (φόρτιση). Επιπρόσθετα, σε περιπτώσεις όπου η μερική οδοντοστοιχία ελευθέρων άκρων της κάτω γνάθου συγκλείνει με ολική οδοντοστοιχία της άνω γνάθου, παρατηρείται συχνά το «σύνδρομο συνδυασμού» με εξαιρετικά αρνητικές επιπτώσεις στην ανατομία του στοματογναθικού συστήματος. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η τοποθέτηση εμφυτευμάτων στην οπίσθια νωδή περιοχή, κάτω από τη βάση της μερικής οδοντοστοιχίας, μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα και να εξασφαλίσει την επιτυχία της αποκατάστασης, εξαλείφοντας τα προαναφερθέντα μειονεκτήματα. Τα εμφυτεύματα σε τέτοιου είδους αποκαταστάσεις μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε ως σημεία ανάσχεσης (stoppers), είτε ως σύνδεσμοι ακριβείας. Στην περίπτωση που τα εμφυτεύματα χρησιμοποιούνται ως σημεία ανάσχεσης, διορθώνονται όλα τα προαναφερθέντα μειονεκτήματα εκτός της συγκράτησης. Στην περίπτωση που τα εμφυτεύματα χρησιμοποιούνται ως σύνδεσμοι ακριβείας, βελτιώνεται και η συγκράτηση. Η επιτυχία των επεμφυτευματικών μερικών οδοντοστοιχιών ελευθέρων άκρων δεν οφείλεται μόνο στα εμφανή κλινικά αποτελέσματα, αλλά και στην ικανοποίηση την οποία δηλώνουν οι ασθενείς.

Λέξεις ευρετηρίου: Μερική οδοντοστοιχία, εμφύτευμα, επεμφυτευματική μερική οδοντοστοιχία, σύνδρομο συνδυασμού

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2013, 67 (1): 74-83

1. Αναπληρωτής Καθηγητής, ΤΕΙ Αθήνας
2. Οδοντικός Τεχνολόγος, ΤΕΙ Αθήνας

Εργαστήριο Οδοντικής Τεχνολογίας, ΤΕΙ Αθήνας